

РЕШЕНИЕ

№ 6678

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6946** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Н. Г. К. чрез адв. А. Д.-К. срещу Решение № 2039 от 07.06.2022г. по НАХД № 4445/2022г. по описа на СРС, 109 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №21-4332-026667/22.12.2021г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Н. Г. К., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 700 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС” за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 19.07.2021г. в 17:06ч., в [населено място], Н. Г. К. е управлявал товарен автомобил „А. А 4.0 ТДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Д. Ес Б.“ –ЕООД, ЕИК[ЕИК], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, автомобилът е засечен да се движи със 104 км/ч, като е приспаднал толеранс от 3% във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 101 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение TFR1-М с радар TR4D с № 619, записваща дата, час, място, скорост и регистрационен номер. След извършване на справка за собствеността на автомобила е изпратена призовка на собственика му „Д. Ес Б.“ –ЕООД, ЕИК[ЕИК] да се яви представител на дружеството в сградата на ОПП СДВР за съставяне на АУАН. На 01.12.2021г. Н. Г. К. се е явил лично и е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДВП, в която е посочил, че лично е шофирал процесния автомобил. На К. е съставен АУАН от И. Л. – младши автоконтрольор при ОПП СДВР за шофирането с превишена скорост, в който е обективизирано извършеното административно нарушение. Съставеният акт му е връчен в момента на съставянето му срещу подпис. На базата на така съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, на Н. Г. К., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 3 месеца.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила: АУАН е издаден в съответствие с изискванията на чл. 42 от ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57 от ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това. Същите съдържат пълно и точно описание на извършеното нарушение, както и доказателствата, на базата на които административнонаказващият орган е приел тези изводи. Доколкото лекият автомобил е заснет като единствено МПС на пътното платно към момента на отчитане на скоростта и липсват други МПС, СРС е приел за доказани по безсъмнен начин констатациите в АУАН, инкорпорирани в НП, тъй като единствено възможно е само този автомобил да се е движил със засечената скорост. Установено е, че използваното техническо средство е било изправно към момента на установяване на нарушението и е било от групата на т. нар. „одобрен тип“ устройства за измерване. Въз основа на това е направен извода, че касаторът е осъществил състава на административно нарушение чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, тъй като деянието е извършено в населено място, където позволената скорост за движение не може да бъде по-висока от 50 км/ч. По отношение на размера на наложените наказания съдът е изложил доводи, че същите са определени в рамките на предвидения в чл. 182, ал. 1,

т.6 от ЗДвП абсолютен размер.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Решаващият състав, на базата на събраните в производството по делото доказателства, е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е изградил правилни и обосновани правни изводи. Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а именно на 19.07.2021г., в [населено място], е управлявал товарен автомобил „А. А 4.0 ТДИ“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Д. Ес Б.“ –ЕООД, ЕИК[ЕИК], като при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, автомобилът е засечен да се движи със 104 км/ч, като е приспаднал толеранс от 3% във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 101 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение TFR1-M с радар TR4D с № 619, записваща дата, час, място, скорост и регистрационен номер. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство от категория В е забранено да превишава скорост от 50 в км/ч в населено място.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП сочи, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване с над 50 км/ч - с глоба 700 лв. и по 50 лева за всеки следващи 5 км превишение, както и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че касаторът е нарушил правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като е управлявал МПС със 101 км/ч., при ограничение от 50 км/ч. Наложените му наказания са правилно определени в рамките на предвидения в чл. 182, ал. 1, т.6 от ЗДвП абсолютен размер.

Съдът споделя извода на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения поради непредставяне на декларация по чл. 188 от ЗДвП от собственика на лекия автомобил, с което е извършено нарушението. В случая касаторът е подал такава вместо собственика, като с нея сам е заявил, че на процесната дата и място и с процесия автомобил е осъществил административното нарушение, т.е. тази декларация е признание за виновността му.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2039 от 07.06.2022г. по НАХД № 4445/2022г. по описа на СРС, 109 състав, с което е потвърдено наказателно постановление №21-4332-026667/22.12.2021г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Н. Г. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.